

Vintertur till Storjungfrun

Den 22 november var vi sex stycken entusiaster från Friluftsförbundet i Sundsvall som lastade kajakerna på biltaket och styrde kosan mot Trollharen, en perfekt sjösättningsplats cirka 30 km söder om Söderhamn. Vårt mål var att ta oss till ön Storjungfrun för övernattnig i en av Söderhamns kommuns 6-bäddsstugor. Vi beräknade distansen till cirka 30 km t.o.r. En perfekt sträcka för en avslappnad helgtur när solen inte står så högt på himlen. Några av våra andra friluftskamrater valde istället att packa ner långfärdsskridskorna och åka mot jämtländska gränsen i jakten på den perfekta isen.

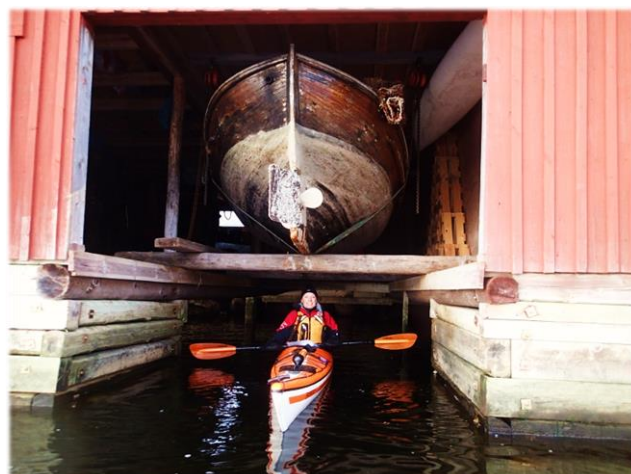

Väl framme hade Carina Sjölin på kommunens skärgårdsenhet förtjänstfullt säkerställt så att nyckeln till stugan fanns att hämta hos Lars-Ove Flodberg på Trollharens fisk. Dessutom fick vi parkera våra bilar utanför hans restaurang så att de inte stod i vägen. Efter en inlevelsefull presentation av skärgårdsmiljön från Lars-Ove gled vi iväg ut bland småöar och skär mot första anhalten, Stortuppen, där vi planerade att äta lunch. Vi hann inte mer än 500 m innan vi siktade den första havsörnen. Det är alltid en lika mäktig upplevelse. På vägen gjorde vi också ett besök i ett gammalt fiskeläge vid Kalvharna med charmiga båthus.

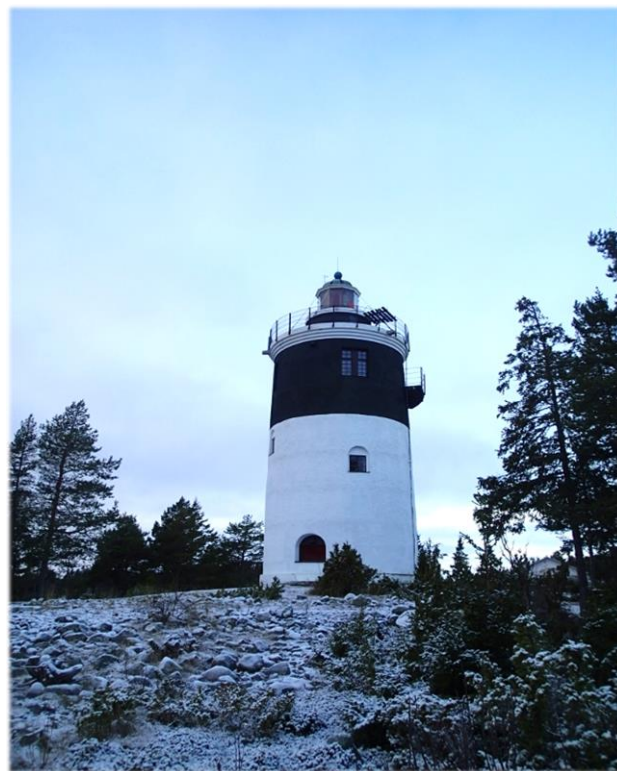
Efter en bastant lunch med vegetariska quesadillas var vi beredda att fortsätta färden. Nu väntade en överfart till Storjungfrun på cirka 3 km. En överfart som man i normala fall ska ha respekt för eftersom det är öppet och oskyddat hav. Idag var det dock gynnsamma förhållanden med en vindstyrka på 2-3 m/s. När vi var cirka 500 m från sydspetsen skrämde vi upp en älgko med två fjolårskalvar på den intilliggande ön Bådan. Det tog älgarna bara ett par minuter för att simma iland på Storjungfrun och raskt försvinna in i skogen.

Väl framme vid Storjungfrun paddlade vi längs med östra sidan upp mot Fyrhamn där stugorna är belägna. På flera kilometers avstånd siktade vi den ståtliga fyren som byggdes 1838 med 27,5 meter lyshöjd över havet. Fyren var bemannad ända fram till 1964. Precis innan solnedgången nådde vi fram till Fyrhamn där vi raskt packade ur kajakerna och lastade vår packning i cykelkärror som vi drog upp till stugorna som är belägna strax intill fyren. Från stugan hade vi en vidunderlig utsikt över nejden.

Det första vi prioriterade var att göra upp en brasa i kaminen. Inom mindre än en timme så var det en komfortabel inomhustemperatur. Nu var det dags att tillaga alla delikatesser som vi hade tagit med oss. Det tillagades både förrätt, varmrätt och efterrätt. I skenet av brasan, värmeljus och en liten gasollampa utvärderade vi alla intryck från dagen. Vi planerade också för vår kommande paddeltur till Isle of Skye i Skottland som är inbokad hösten 2015. Mätta och trötta gled vi sedan ner i våra sovsäckar till ljudet av den sprakande brasan och slumrade in i takt med fyrens harmoniska blinkande sken.

En av deltagarna var fundersam inför avfärden om sovsäcken var tillräckligt varm. I stugan uppmättes dock 27 grader vid läggdags så den oron var tämligen obefogad. Efter en god natts sömn väntade en ny dag. När frukosten var avklarad vidtog en liten promenad bland dom fina husen. Det finns även ett litet kapell från 1600-talet som uppfördes av Gävlefiskarna. Det sägs att ön har varit bebodd ända sedan 1400-talet. För att hinna tillbaka innan mörkret lägger sig såg vi till att komma iväg i god tid. När kajakerna var packade gled vi norrut från hamnen och rundade udden som kallas för Storskvalpet. Här kan det nämligen bli ordentligt blött när det blåser upp. När det är nordostlig vind lär vågorna kunna bli lika stora som enplansvillor när de sköljer över udden.

Återfärden till Trollharens hamn gick i stilla mak kryssandes mellan grund och skär. En och en annan grundstötning lämnade några mindre spår i kajakens gelcoat. Under vintern kan man däremot sitta och smeka handen över reporna i kölen och minnas alla fina ställen som vi har upplevt tillsammans, kajakerna och jag.

När vi närmade oss land har vi som tradition att skölja av oss resdammet. I riksmidia hade de nyligen rapporterat om att årets november var ovanligt lämplig för att idka bad. I Bohuslän hade de uppmätt 13,5 grader i ytvattnet. Hur svårt kan det då vara? Ett par eskimåsvängar senare konstaterade vi att det sannolikt var något svalare, närmare bestämt kring 7 grader enligt säker källa i byn.

Väl på stranden väntade en positiv överraskning. Ing-Marie Nilsson från Trollharens Feelgood bjöd in oss till sin egenbyggda vildmarksskäta. Där väntade en sprakande brasa och nykockt kokkaffe som inmundigades på varma renfällar. Även Lars-Ove fanns på plats och kunde förse oss med lite nya skrönor och äventyr från bygden. Vilken avslutning på turen! Ett stort tack för ett varmt mottagande. På ett sätt var det lite motigt att påbörja hemresan till civilisationen men skärgården finns kvar och vi kommer garanterat att återvända igen.

